

Srdečně vás všechny zvou na
RORÁTNÍ MŠE SVATÉ

(ranní mše svaté v adventní době –
v našem kostele jsou tyto *mše při svíčkách*)

v úterý (4. 12., 11. 12., 18. 12.)

a v sobotu (15. 12. a 22. 12.)

od 6:30

Přijďte prožít adventní ráno s Bohem!

otec Filip

Rorate – latinsky znamená: „Rosu dejte.“ **Roráty** jsou adventní ranní mše konané ještě před svítáním. Ve vstupním zpěvu 4. neděle adventní zpíváme: „*Rorate, coeli desuper.*“

Význam těchto slov je: „*Rosu dejte nebesa z hůry.*“ Jak víme, v přírodě se tvoří rosa ještě před rozedněním.

Advent je očekávání životodárné „Rosy,“ kterou je Boží Syn, Mesiáš, Ježíš Kristus.

Advent je obdobím, kdy čekáme na „svítání“ a „rozednění“ Vánoc, přesněji na světlo Veliké noci narozeného Ježíše, světlo, které k nám přichází od Boha. Roráty jsou tedy „ranní rosou“ předznamenávající jasný den, prozářený Božím pokojem. Na tento Boží mír a pokoj v našem srdci se připravujeme zpěvem, který byl odedávna – již za Karla IV. – pokrmem našich předků. Literárně-hudební poklad, který máme v rorátech je dokladem víry našich předků. Je to chvála na starozákonní proroctví o Matce Boží Panně Marii a narození Mesiáše, Ježíše z Nazareta. Staročeská slova a nádherné melodie nám dávají šanci otevřít se něčemu, co se vymyká spěchu a průměrné předvánoční atmosféře.

Význam adventu

Adventní doba našťestí není pouze časem horečných nákupů. Má především svůj duchovní obsah. A tím je nejen příprava na Vánoce! Vyzývá nás k setkávání se s Kristem v našem každodenním životě a připravuje nás na jeho slavný druhý příchod.

V biblické knize Zjevení svatého Jana říká Ježíš: *"Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst - já u něho a on u mě"* (Zj 3,20). Tyto dveře našeho srdce mají jen jednu kliku - zevnitř. Kristus je ani nevylomí, ani nevypáčí. Zevnitř je můžeme otevřít jen my...

Prožít plodně adventní dobu znamená nově se setkávat s Bohem, který nabízí naplněný život a cestu dál. Přijmout výzvu adventu znamená vycházet mu v ústrety, obracet se k němu, pozvedat k němu své oči, smířit se s ním a s těmi, kdo jsou kolem nás a odhazovat všemožnou zbytečnou přítěž, která nám znemožňuje jít po jeho cestách...